

1. (Aldjad, én lel-kem, a di-csőség e-rős ki - rá - lyát;
Ö-né-ki meny-nyei ka-rokkal együtt zengj há - lát!

Zú - gó ha - rang, É - nek és or - go - na -

hang, Mind az ő szent ne - vet áld - - ják!

2. Aldjad őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett! / Saszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett. / Nagy irgalmát / Naponként tölti ki rád: / Áldását mindenben érzed.

3. Aldjad őt, mert olyan szépen megalkotott téged, / Elkísér utadon, tőle van testi épséged! / Sok baj között / Erőd volt és örömed: / Szárnyával takarva védett.

4. Aldjad őt, mert az Úr megáldja minden munkádat, / Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad! / Lásd: mit tehet / Jószágos Lelke veled, / És hited tőle mit várhat!

5. Aldjad az Úr nevét, őt áldja minden énbennem! / Őt áldjad, lelkem, és róla tégy hitvallást, nyelvem! / El ne feledd: / Napfényed ő tenéked; / Őt áldjad örökké! Ámen.